

Атила Йожеф

Накрая

Накрая мъртвата, която ме роди
и с песни ме люля, ще дойде да ме вземе.
Ще си отиде моята любов без време
и верността ми ще я проследи.
И песните на мама ще възкръснат в мене,
и разумът ми като космос ще набъбне.
Ще се окаже, че душата е могла да бъде
и скитница на битието, и търпение.
Като балтон, прояден от молци,
ще се разпадне тялото ми, ще умре.
Но мъртвата, която ме роди,
с грижовни пръсти ще го събере.

КРАЙ

© Петър Анастасов, превод от унгарски

Attila József

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9769>]